

Broj 6.

OŽUJAK 1921.

Godina II.

EUHARISTIJA I RAD.

(Ulomak*).

Rad.

1.

Krist živi u meni, bijaše životna formula Apostola naroda. Snagom toga uvjerenja radio je on više nego drugi, podnašao pogibli i na moru i na kopnu, „u radu i muci, u bdijenju noćnom, u gladu i žeđi, u mnogom postu, u studeni i goloti“, nosio je riječ Kristovu „pred narode i kraljeve“. Snagom svoga ujedinjenja s Kristom podigao je on stari svijet, koji je naginjao smrti, podigao ga je k svijetlu Krista.

Njegov je rad, koji je obnovio svijet, i ništa drugo dokaz za njegovu snažnu riječ: „Krist živi u meni“.

„Vi ste naš *salvus conductus*.... ne na kamenim pločama, nego na pločama živih srdaca“.

Obraćeni i posvećeni kršćani, svijet, koji je po njemu obnovljen u Kristu — jest jedina i nepobitna svjedodžba, da je Pavao u srcu Gospoda nosio; to je statistika euharistijskoga pokreta, koji je njegovo srce prozeo; to je izvještaj euharistijskoga kongresa, koji je hiljadama glasova u njegovu srcu klikovao: uzvišeni, savršeniji rad kao jedino sigurni znak istinitoga euharistijskoga pokreta; nesebični, mukotrni rad na svim mjestima, odvažni, junački rad, i ako se čini protiv reputacije, „dobroj, staroj navici“; neumorni, besprekidni rad do konca, i ako se čini, da je opravdano „uživanje dobro zaslužene slave;“ rad koji uvijek započinje sprjeda i otpočetak, i ako čovjek bude skoro u svim dnevnicima slavljena kao „učitelj našega vremena“.

2.

Osnovni je zakon u životu milosti porazan za lijenčinu, uzvišen za neumornoga: koliko milosti primimo, toliko moramo raditi.

Ne daje Bog svoju milost za slatku raskoš kao ugodni jastuk mira: ona je oganj, koji pali u srcu i rukama, dok se u kovačnici; muževne volje sveto djelo rada kuje, mač Mihajlov je ona, koji svijetli u bitkama Božjim.

* E. Przywara S. I.: Eucharistie und Arbeit.

UREDNIŠTVO „ŽIVOTA“
ZAGREB 1/147

To vrijedi već za pojedinu milost.

Ali svetom pričesću dolazi u srce ljudsko punina milosti, koja je čovjekom postala: čovjek prima samoga djelitelja milosti. Iz toga slijedi strogo logički: sada moraju djela toga čovjeka postati djelima Kristovima.

Djela Kristova: a ne samo pobožne želje, ne visoke misli, ne sjajne odluke, — nego djela. — Djela Kristova: ne malena, ukrasna djela; ne djela kako bi ih i poganin mogao činiti u kojem ne živi Krist; nego djela, koja su dostojna Sina Božjega, koji u Tebi živi — djela Kristova.

Jer Krist živi u Tebi, ne obični čovjek, niti ograničeno ljudsko dijete, koje se plaši rada, — ne, nego Krist, „u kom je sve stvoreno“. — Da, Krist živi u Tebi: a ne lebdi samo u duši Tvojjoj uspomena na Njega, koja pomalo blijedi, ne, nego Njegov život rada, koji sijeva od goruće revnosti za carstvo Božje, život svakoga života živi u Tebi.

3.

Kako često živi On u Tebi? Jedamput u godini? Ako je istina, da po svetoj pričesti Krist dolazi u našu dušu (a to je vječna istina); — ako je istina, da živimo u doba česte, da, svagdanje sv. pričesti (a to nam potvrđuje iskustvo): Kakovi ljudi, puni Gospoda, moraju postajati! Kako mora radna snaga katolika poput torija nadvisiti snagu nekatolika, koji samo mrvice sa stola milosti hvataju!

Kako moraju iščeznuti sve sablazni iz katoličkih obitelji!

Kako moraju krasno cvjetati velike katoličke organizacije! Kako mora bez ljage odsijevati bratska ljubav u katoličkom taboru! Kako se moraju čuditi narodi zemlje revnosti u radu učenika Gospodnjih, koji na nebo jurišaju! Kako se mora lice zemlje obnoviti u sunčanom svijetlu Spasitelja! — Dogada li se to?

4.

Mi ćemo sami o sebi u tihoj sobici suditi: Reci, dušo moja, kako je s tvojom euharistijskom statistikom: s tvojim radom, kod same sebe, s tvojom nesebičnom suradnjom pri velikim zadaćama Crkve?

Odgovara li broju tvojih svetih pričesti također broj krasnih djela, kakova je u stanju samo kršćanin činiti, koji tako često prima Krista u svoju dušu?

Caritas Christi urget nos*).

Svaka sveta pričest jest požar, koji te prožiže za rad, koji tomu požaru dolikuje. Jao tebi, ako taj požar mora sramotno služiti zato, da tvoju lijenost oduševljava! Tada si ti tamnica Gospodu, koju će on razbiti kao grob u vrtu Nikodemovu! Pusti da Krist u tebi živi, da živi po neumornom radu, po veselju za rad, koje se ničega ne plaši! O tebi ovisi, da li će Krist obnoviti opet cijeli svijet.

Jer ne prolazi On više zemljom kao nekoć Galilejom u vidljivoj osobi. Po radu duša, koje ga primaju, ide sada Gospodin svijetom ućeci i ozdravljajući.

Zato mora život tih duša biti život Kristov, rad njihov — rad Kristov. Taj život i taj rad jedina su statistika tvojega euharistijskoga pokreta i tvoja prava ulaznica za euharistični svjetski kongres.

Taj pravi svjetski euharistični kongres jest veseli zajednički rad svih katolika svih zemalja, za svjetske zadaće Crkve, nesmetan nacionalnim granicama niti nacionalnom taštinom.

Đakovo.

Adam Ivčić, bogoslov.

*) „Ljubav potiče nas Kristova“.